

Pavel Šmolík

Lukášovy pašije

(sbory k chorálním pašijím)

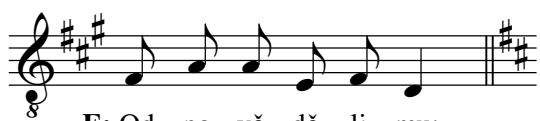
PARTITURA

E: Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Lukáše. Ve stanovenou hodinu ...

(... cca 5'...)

E: Dále jim řekl:

J: Když jsem vás poslal bez měšce, bez mošny, bez opánků, měli jste v něčem nedostatek?

E: Od - po - vě - dě - li mu:

1

Ne, v ni - čem.

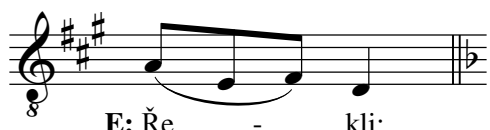
Ne, v ni - čem.

Ne, v ni - čem.

Ne, v ni - čem.

E: Řekl jim:

K: Nyní však, kdo má měsíc, ať si ho vezme, a stejně tak možnu; a kdo nemá, ať prodá svůj plášť a koupí si meč. Říkám vám totiž, že se na mně musí splnit, co je psáno: A byl počítán mezi zločince. Neboť co je o mně řečeno, už se naplňuje.

E: Ře - kli:

2

Pa - ne, zde jsou dva me - če.

Pa - ne, zde jsou dva me - če.

Pa - ne, zde jsou dva me - če.

Pa - ne, zde jsou dva me - če.

E: On jim odpověděl:

J: To stačí.

(... cca 1,5'...)

K: Jidáší, políbením
zrazuješ Syna člověka?

E: Když ti, kdo byli s Je-
žíšem, viděli, co se chystá,

3

Pa - ne, má - me za - sá - hnout
Pa - ne, má - me za - sá - hnout me - čem?
Pa - ne,
Pa - ne, Pa - ne,

me - čem? Pa - ne, má - me za - sá - hnout me - čem?
Pa - ne, má - me za - sá - hnout me - čem?
Pa - ne, Pa - ne, má - me za - sá - hnout me - čem?
Pa - ne, má - me za - sá - hnout me - čem?

E: A jeden z nich udeřil veleknězova služebníka
a uřal mu pravé ucho.

(... cca 1,5' ...)

E: ... A vyšel ven a hořce se rozplakal.

4 Muži, kteří Ježíše hlídali, posmívali se mu a bili ho;

za - vá - za - li mu o - či a pta - li - se:

Když jsi pro - rok, když jsi
Když jsi pro - rok, když jsi pro - rok,
Když jsi pro - rok, když jsi pro - rok,
Když jsi pro - rok, když jsi

pro - rok, když jsi pro rok, po - věz nám, po - věz nám, po
když jsi pro rok, po - věz nám, po - věz nám, po
když jsi pro rok, po - věz nám, po - věz nám, po
pro - rok, když jsi pro rok, po - věz nám, po - věz nám, Me - si - á - ši,

věz, po - věz, kdo tě to u - de - řil, po - věz nám, po - věz

věz, po - věz, kdo tě to u - de - řil, po - věz nám, po - věz

věz, po - věz, kdo tě to u - de - řil, po - věz nám, po - věz

Me - si - á - ši, kdo - tě to u - de - řil, po - věz nám, po - věz

p nám, po - věz, po - věz, po - věz, *f* po - věz, kdo tě to u - de - řil?

p nám, po - věz, po - věz, po - věz, *f* po - věz, kdo tě to u - de - řil?

p nám, po - věz, po - věz, po - věz, *f* po - věz, kdo tě to u - de - řil?

nám, Me - si - á - ši, Me - si - á - ši, Me - si - á - ši, Me - si - á - ši, kdo tě to u - de - řil?

E: A rouhali se mu, jak mohli. Jakmile se rozednilo, sešel se sbor starších z lidu, velekněží a učitelé Zákona, a dali ho předvést před svůj soud.

5

Po-věz nám, jsi - li Me-si-áš,

Jsi - li Me-si - áš, jsi - li Me-si-áš,

Jsi - li Me-si - áš, jsi - li Me-si-áš,

Jsi - li Me-si - áš, jsi - li Me-si-áš,

m.d.

po - věz nám to, po - věz nám to!

po - věz nám to, po - věz nám to!

po - věz nám to, po - věz nám to!

po - věz nám to, po - věz nám to!

E: Odpověďl:

K: I kdybych vám to řekl, neuvěříte, a kdybych se vás zeptal, nedáte mi odpověď.

Ale od této chvíle bude Syn člověka sedět po pravici všemohoucího Boha.

E: Vši - chni mu do to - ho vpa - dli:

6

Ty jsi te - dy Bo - ží Syn?

Ty jsi te - dy Bo - ží Syn?

Ty jsi te - dy Bo - ží Syn?

Ty jsi te - dy Bo - ží Syn?

E: Odpověděl jim:

J: Ano, já jsem!

E: O - ni ře - kli:

7

Andante

Nač je - ště po - tře - bu - je - me

Nač je - ště po - tře - bu - je - me

Nač je - ště po - tře - bu - je - me

Nač je - ště po - tře - bu - je - me

Nač je - ště po - tře - bu - je - me svě - de - ctví, nač je - ště, nač

Andante

svě - de - ctví? (Vždyť jsme to) sly - še - li, (vždyť jsme to)

svě - de - ctví? Vždyť jsme to sly - še - li, vždyť jsme to

svě - de - ctví? vždyť jsme to sly - še - li, vždyť jsme to sly - še - li

je - ště? Vždyť jsme to sa - mi sly - še - li z je - ho úst, vždyť jsme to sa - mi sly - še - li

sly - še - li z je - ho úst!

sly - še - li z je - ho úst!

z je - ho úst, z je - ho úst!

z je - ho úst, z je - ho úst!

E: Celé je-jich shro-má-ždě-ní po-vsta-lo a ve-dli ho k Pi-lá-to-vi. Tam na něj za-ča-li ža-lo-vat:

8

Zji - sti - li jsme, zji - sti - li jsme, že ten - to člo - věk roz - vra -

Zji - sti - li jsme, zji - sti - li jsme, že ten - to člo - věk roz - vra -

Zji - sti - li jsme, zji - sti - li jsme, že ten - to člo - věk roz - vra -

Zji - sti - li jsme, zji - sti - li jsme, že ten - to člo - věk roz - vra - cí áš

cí náš ná - rod, brá - ní od - vá - dět da - ně a vy - dá -
 cí náš ná - rod, brá - ní od - vá - dět cí - sa - ři da - ně a vy - dá -
 cí náš ná - rod, brá - ní od - vá - dět cí - sa - ři da - ně a vy - dá -
 ná - rod, brá - ní od - vá - dět cí - sa - ři da - ně a vy - dá -

vá se za krá - le Me - si - á - še!
 vá se za krá - le Me - si - á - še!
 vá se za krá - le Me - si - á - še!
 vá se za krá - le Me - si - á - še!

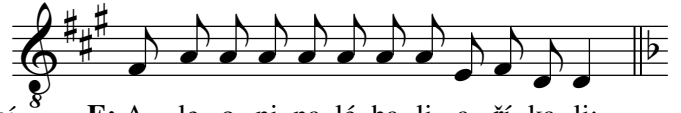
E: Pilát se ho zeptal:

S: Ty jsi židovský král?

J: Ano, já jsem.

E: Pilát pak prohlásil velekněžím a lidu:

S: Neshledávám na tomto člověku žádné provinění.

E: A - le o - ni na - lé - ha - li a ří - ka - li:

9

Svým u - če - ním po - bu - řu - je lid po ce - lém

Svým u - če - ním po - bu - řu - je lid po ce - lém Jud sku, po - bu - řu - je lid po ce - lém

Svým u - če - ním po - bu - řu - je lid, po - bu - řu - je

Svým u - če - ním svým u - če - ním po - bu - řu - je lid, po - bu - řu - je

Jud - sku svým u - če - ním po - bu - řu - je lid

Jud - sku po ce - lém Jud - sku po - bu - řu - je - lid,

lid po ce-lém Jud-sku, Ga-li-le-ou až sem.

lid po ce-lém Jud-sku, až sem.

po ce-lém Jud-sku, po-čí-na-je Ga-li-le-ou až sem.

po-bu-řu-je lid po ce-lém Jud-sku, Ga-li-le-ou až sem.

E: Jakmile to Pilát uslyšel, zeptel se,
zdali ten člověk je Galilejec; ...
(... cca 2'...)

10

S: ... Dám ho tedy potrestat a pak ho propustím.

E: A le o - ni se vši-chni da - li do kři - ku:

Pryč s ním, pryč s ním, pro-pust' nám Ba-ra-bá - še!

Pryč s ním, pryč s ním, pro-pust' nám Ba-ra-bá - še!

Pryč s ním, pryč s ním, pro-pust' nám Ba-ra-bá - še!

Pryč s ním, pro-pust' nám Ba-ra-bá - še!

E: Ten byl uvzřen do žaláře pro nějakou
vzpouru vzniklou ve městě a pro vraždu.
Pilát začal znovu na ně naléhat, protože
chtěl Ježíše propustit.

11

A - le o - ni od - po - vě - dě - li kři - kem:

Ať je u - kři - žo - ván, ať je u - kři - žo - ván!

Ať je u - kři - žo - ván, ať je u - kři - žo - ván!

Ať je u - kři - žo - ván, ať je u - kři - žo - ván!

Ať je u - kři - žo - ván, ať je u - kři - žo - ván!

E: Potřetí jim řekl:

S: Ale co špatného udělal? ...
(... cca 2'...)

12

E: Jeho šaty si rozdělil losem. Lid stál a díval se. Čle-no-vé ve-le-ra-dy se mu vy-smí-va-li:

Ji - ným po-mo - hl, ji - ným po-mo - hl,

Ji - ným po - mo - hl, ji - ným po-mo - hl,

Ji - ným po-mo - hl, ji - ným po - mo - hl, at'

Ji - ným po-mo-hl, ji - ným po-mo - hl, at' po-mů - že sám.

at' po-mů - že sám_ so - bě, je - li

at' po-mů - že sám_ so - bě, at' po-mů - že sám so - bě, je - li

po-mů - že, at' po - mů - že sám so - bě, at' po-mů - že so - bě, -

so - bě, at' po - mů - že sám_ so - bě, at' po-mů - že sám so - bě, je - li

Me - si - áš, Bo - ží_ Vy - vo - le - ný!

Me - si - áš, Bo - ží Vy - vo - le - ný!

Me - si - áš, Bo - ží Vy - vo - le - ný!

Me - si - áš, Bo - ží Vy - vo - le - ný!

E: Po smí-va-li se mu i vo-já-ci, při-stu-po-va-li, po-dá-va-li mu o-cet a ří-ka-li:

13

Když jsi ži - do - vský král, — za - chraň sám se - be!

Když jsi ži - do - vský král, když jsi — král, — za - chraň sám se - be!

E: Nad ním byl totiž nápis: "Židovský král".

(... cca 2' ...)

E: A po těch slovech vydechl naposled.

chvíle tiché modlitby v kleče

E: Když setník uviděl, co se stalo, velebil Boha a řekl:

... Bylo to v den příprav, právě nastávala sobota.

finis.

Komentář

Tyto Lukášovy pašije završují třídílný cyklus pašijí na Květnou neděli. Podnětem k jejich vzniku byl trýznivý nedostatek podobné hudby (v chrámovém archivu jsem našel jen jednoduché zhudebnění sborů k různým pašijím, jímž, dle mého názoru, chyběl prvek hudební účasti na textu, který je zpíván; zkrátka šlo jen o to "nějak pašije zazpívat").

Tato moje tři zhudebnění si kladou za cíl nabídnout zpracování sborových pasáží Matoušových, Markových a Lukášových pašijí ve snadném slohu, který by byl přístupný většině chrámových sborů a jehož snadnost by nebyla průvodním znakem triviálnosti. Proto je ve většině sborů uplatněna imitační technika. Rovněž doprovod je skromný: varhanní continuo, ve všech případech vypsané, místy je tento doprovod snad označitelný i za mírně koncertantní. I v doprovodu jsem dbal na jednoduchost faktury, počítá se se hrou na positiv, proto pedál není nikde předepsán, ale lze jej uplatnit podle pravidel běžných pro klasickou českou varhanní literaturu.

Texty jsem čerpal z vydání chorálních pašijí (ČKCH 1988), místy jsem změnil slovosled. Některé sbory společně více pašijám a jejichž textové odchyly v jednotlivých pašijích jsou minimální, a dané odchyly nejsou důležitou zvláštností těch či oněch pašijí, jsem na daných místech, především pro provozní jednoduchost použil stejných sborů (nejedná se tedy o laciné "sebevykrádání").

Doufám, že má snaha poskytnout další možnost, jak tento unikátní úsek evangelií provést, bude prospěšný.

Autor